

DECIZIA nr. 306 din 2017
privind solutionarea contestatiei formulata de SC x SRL,
inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti
sub nr. x/29.05.2014 si reinregistrata sub nr. x/03.02.2017

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa inregistrata la DGRFPB sub nr. x/03.02.2017, de catre SC x SRL, cu sediul in jud. Ilfov, x, prin avocat x si sediul procesual ales la SCA „x” cu sediul in Bucuresti, x, cu privire la solutia pronuntata pe latura penala de catre Ministerul Public-Parchetul de pe langa Tribunalul Ilfov, solicitand reluarea procedurii administrative de solutionare a contestatiei.

Contestatia inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. x/13.05.2014 si la D.G.F.P.M.B. sub nr. x/29.04.2014 a fost solutionata prin decizia nr.x/13.11.2014, prin care s-a dispus suspendarea solutionarii contestatiei pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, procedura urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la 08.05.2014 si inregistrata la Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov sub nr. x/13.05.2014 il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/09.04.2014, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. x/ 09.04.2014, prin care s-au stabilit obligatii fiscale suplimentare de plata in suma totala de **x lei** reprezentand:

- x lei - impozit pe profit;
- x lei - dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit;
- x lei - TVA;
- x lei - dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA;
- x lei - penalitati de intarziere aferente TVA.

Avand in vedere dispozitiile art.352 alin.(1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala si solutia pronuntata de Parchetul de pe langa Tribunalul Ilfov, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 1 este investita sa reia procedura administrativa de solutionare a contestatiei formulata de SC x SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. x/09.04.2014 SC x SRL solicită desființarea acesteia și exonerarea de la plata sumelor stabilite în sarcina sa, aducând următoarele argumente:

1.1. In ceea ce priveste TVA

Organele de inspectie fiscala au aplicat gresit art.11 alin.(1) din Codul fiscal si art.105 din Codul de Procedura fiscala.

Argumentul invocat de organul fiscal este faptul ca furnizorul SC x SRL nu functioneaza la sediul social declarat si nu au putut fi verificate evidentele contabile, desi

aceasta a fost declarata inactiva ulterior datei pana la care societatea a desfasurat operatiuni comerciale, respectiv la 25.03.2014.

Nu exista nicio norma legala care sa impuna unui cumparator sa verifice si ulterior achizitiei facute daca furnizorul isi mai desfasoara activitatea la sediul declarat.

Societatea a pus la dispozitia organului fiscal toate documentele din care sa rezulte ca operatiunile de achizitie sunt reale si arata ca anexeaza cu titlu de exemplu fise de magazie, NIR-uri, facturi de la furnizorul SC x SRL si facturi emise catre clienti.

De asemenea, contestatara arata ca desi organul fiscal a constatat ca nu a fost depus decontul de TVA pe trim. III 2013, a inlaturat atat facturile pe trim. III cat si pe trim. II 2013.

In raport s-a retinut ca in facturi nu este mentionat mijlocul de transport, dar acesta nu este un element obligatoriu de completat pe factura.

In ceea ce priveste impozitul pe profit stabilit suplimentar se aplica aceleasi argumente invocate anterior.

Contestatara arata ca intrucat accesoriile stabilite urmeaza creanta principala, lipsa creantei conduce la lipsa obligatiei de plata a accesoriilor.

Față de cele prezentate, SC x SRL solicită admiterea contestatiei si desfiintarea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. x/09.04.2014 emisă în baza Raportul de inspectie fiscală nr. Fx/09.04.2014.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscală nr. x/09.04.2014, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspectie fiscală nr. x/09.04.2014, s-au stabilit in sarcina SC xSRL obligatii fiscale suplimentare de plata in suma totala de x lei reprezentand impozit pe profit, TVA si accesorii aferente.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, sustinerile organului de inspectie fiscală, motivatiile contribuabilei, precum si actele normative incidente cauzei se retin urmatoarele:

1.1. In ceea ce priveste suma de x lei reprezentand impozit pe profit si TVA

Cauza supusă soluționării este dacă cheltuielile cu costul marfurilor sunt deductibile fiscal și dacă societatea poate beneficia de dreptul de deducere a TVA aferentă cheltuielilor cu achizițiile de mărfuri, în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă o situație diferită față de cea constatată de organele de inspectie fiscală, în sensul că nu reiese modul efectiv în care aceste cheltuieli au contribuit la realizarea veniturilor societății și au fost utilizate în scopul operațiunilor taxabile, iar bunurile au fost achizitionate de la un furnizor care nu a declarat aceste operațiuni.

În fapt, urmare a inspectiei fiscale efectuate la SC x SRL, pe perioada 01.05.2012-30.09.2013, organele de inspectie fiscală din cadrul Administratiei Judetene a Finantelor Publice Ilfov au stabilit că societatea a diminuat impozitele și taxele datorate bugetului de stat cu suma de x lei reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente, reținând în principal următoarele:

Societatea a achizitionat marfa (imbracaminte) in valoare totala de x lei de la SC x SRL care nu a putut fi identificata la sediul social declarat de catre organele de inspectie pentru efectuarea controlului incrucisat.

SC x SRL a înregistrat in contabilitate facturile privind mărfurile achizitionate de la SC x SRL pentru care organele de inspectie fiscală nu au acordat in perioada trimestrul II

2013 - trimestrul IV 2013 deductibilitatea TVA in suma de x lei si nu au acceptat la deducere cheltuielile cu costul marfii in suma de x lei, întrucât au considerat operațiunile înscrise în facturile de aprovizionare ce au stat la baza înregistrării acestora ca fiind tranzactii care nu au scop economic.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca aceste achizitii provin de la SC x SRL, iar facturile emise de aceasta nu cuprind informatii la rubrica "date privind expeditia", respectiv date privind modalitatea de transport a marfurilor, date de identificare a delegatilor care au efectuat transportul, mijloacele de transport folosite.

Prin referatul nr.x/26.11.2013, organele de inspectie fiscala mentioneaza ca SC x SRL nu functioneaza la sediul declarat si nu au putut fi verificate evidentele contabile.

Astfel ca, in temeiul dispozitiilor art. 11 alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, au procedat la respingerea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de la acest furnizor si neacceptarea la deducere a cheltuielilor cu marfa achizitionata.

Față de constatările organelor de inspecție fiscală, societatea precizează că si-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor conform prevederilor legale în vigoare și nu poate fi ținută răspunzătoare de faptele furnizorului său.

In drept, potrivit art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"La stabilirea sumei unui impozit sau unei taxe in intelesul prezentului cod, autoritatile fiscale pot sa nu ia in considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei".

Rezulta ca art. 11 alin. (1) din Codul fiscal consacra, la nivel de lege, *principiul prevalentei economicului asupra juridicului*, al realitatii economice, in baza caruia **autoritatile fiscale au dreptul** sa analizeze orice operatiune (tranzactie) nu numai din punct de vedere juridic, ci si din punct de vedere al **scopului economic urmarit** de contribuabil. In acest spirit, o tranzactie normala din punct de vedere juridic, poate sa nu fie luata in considerare sau sa fie reincadrata din punct de vedere economic, in scopul aplicarii legii fiscale.

In materia TVA, conform prevederilor art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în perioada supusă verificării:

„Art.145 (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile.”

Astfel, potrivit acestor prevederi legale se reține faptul că o persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Totodată, conform art. 146 alin. (1) lit. a) din același act normativ:

“Art.146 (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 (...).”

coroborate cu cele ale pct. 46 alin. 2 lit. a) din H.G. nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal:

“46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, [...]”.

Prin urmare, persoanele impozabile au dreptul sa-si deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii numai daca sunt indeplinite doua conditii cumulative, si anume: achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile si au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere.

Faptul că societatea contestatară detine facturi de achizitii, nu justifică deductibilitatea fiscală a cheltuielilor si dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise îndocumente, atâta vreme cât nu s-a dovedit provenienta bunurilor.

De asemenea, asa cum rezultă din cele prezentate mai sus, furnizorul nu si-a îndeplinit obligatiile declarative referitoare la deconturile de TVA, astfel că pentru TVA înscrisă în facturile emise de acesta, societatea comercială contestatoare nu are drept de deducere, întrucât prin nedeclararea de către furnizor a livrărilor către organul fiscal, nu a intervenit exigibilitatea taxei, deci dreptul organului fiscal de a solicita de la furnizor plata taxei către buget, conform prevederilor art. 134, alin. (2), art. 134¹, alin. (1), art. 134², alin. (1) si art. 145, alin. (1) din Codul fiscal:

“Art.134. - (1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.”

“Art. 134¹. - (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, [...]”

“Art.134². - (1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.”

“Art.145. - (1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilității taxei.”

“Art. 156². - (1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice. ”

Astfel, conform prevederilor legale mai sus citate, dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată ia nastere la momentul exigibilității taxei, adică la data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei. Pentru ca exigibilitatea să poată interveni, este obligatoriu ca persoanele impozabile înregistrate în scopuri de taxă să respecte prevederile art.156² din Codul fiscal, adică să depună la organele fiscale decontul de TVA si să-si îndeplinească toate obligatiile declarative privitoare la TVA.

Neîndeplinirea, de către un participant într-un lant de tranzactii, a acestor obligatii, atrage după sine amânarea datei la care intervine exigibilitatea si implicit neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru veriga imediat următoare.

În materia impozitului pe profit, sunt aplicabile prevederile art.21, alin.(4), lit.r) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...)

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la baza un document justificativ potrivit legii (...).”

Așadar, cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document care nu a fost emis de un contribuabil potrivit prevederilor art.155 din Codul fiscal nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Luând în considerare prevederile legale citate și cele precizate în conținutul deciziei se reține că SC x SRL nu are drept de deducere a TVA în suma de x lei și nu are drept de deducere a cheltuielilor în suma de x lei, reprezentând marfuri achiziționate deoarece nu au la baza un document justificativ potrivit legii având în vedere că facturile de aprovizionare nu au fost completate cu toate datele corespunzătoare, respectiv numărul mijlocului de transport și semnatura de predare-primire așa cum prevede pct.2 din O.M.F.P. nr.3512/2008 privind documentele financiar-contabile, în vigoare începând cu data de 01.01.2009, care precizează:

“Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.”

În raport de motivele invocate de contestatară, din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă realitatea operațiilor ce au fost facturate de SC x SRL, întrucât în urma controlului încrucișat s-a constatat că furnizorul nu a declarat operațiile în cauză, nu a depus declarații fiscale.

Potrivit art.146 alin.(1) din Codul fiscal, dreptul de deducere pentru beneficiar se acordă doar dacă facturile sunt întocmite de o persoană impozabilă și conțin cel puțin informațiile prevăzute la art.155 din Codul fiscal.

În condițiile în care nu se cunosc furnizorii reali ai bunurilor înscrise în aceste facturi, operațiile consemnate în facturi, chiar dacă au fost înregistrate în contabilitate, sunt considerate fără documente legale de proveniență.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei motivația contestatarii potrivit căreia nu are nicio responsabilitate în ceea ce privește modul de întocmire și înregistrare a facturilor de către furnizor, întrucât potrivit art.6 alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991 *“Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate după caz.”*

Rezultă că se instituie o responsabilizare a celor două părți implicate într-o tranzacție.

Se reține și faptul că fișele de magazie, NIR-urile, facturi, nu pot fi avute în vedere la deducerea TVA și nici drept cheltuieli deductibile cu costul marfii în condițiile în care în urma controlului încrucișat efectuat de către organele fiscale a rezultat că facturile emise și respectiv livrările efectuate de SC x SRL nu s-au confirmat și nici nu pot fi considerate documente justificative conform dispozițiilor legale mai sus invocate.

Având în vedere cele mai sus prezentate și ținând cont de dispozițiile art. 13 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală conform cărora *“interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege”*, urmează a se **respinge ca neintemeiată** contestația formulată de SC x SRL pentru capatul de cerere privind taxa pe valoarea adăugată în suma de x lei și a impozitului pe profit în suma de x lei.

3.2. Cu privire la accesorii in suma totala de x lei reprezentand majorarile/dobanzile de intarziere si penalitatile de intarziere aferente TVA in suma de x lei, majorarile/dobanzile de intarziere si penalitatile de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au stabilit corect prin Decizia de impunere nr. x/09.04.2014 accesorii de plata in suma de x lei, in conditiile in care in prezenta decizie s-a retinut ca fiind datorat debitele reprezentand TVA si impozit pe profit în suma de x lei.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/09.04.2014, Activitatea de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Judetene a Finantelor Publice Ilfov a stabilit in sarcina contribuabilei majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere aferente TVA si impozitului pe profit in suma totala de x lei, din care:

-x lei dobinzi/majorari de intarziere si x lei penalitati de intarziere calculate pentru impozitul pe profit neachitat pe perioada 01.03.2012-31.03.2014;

-x lei dobinzi/majorari de intarziere si x lei penalitati de intarziere calculate pentru TVA neachitat pe perioada 01.05.2012-31.03.2014.

Modul de calcul este precizat in anexa 4 si anexa 7 la raportul de inspectie fiscala din 09.04.2014.

In drept, la calcularea accesoriilor sunt incidente prevederile art.119, art.120 si art.120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, astfel:

In ceea ce priveste calculul majorarilor de intarziere, pana la **30.06.2010** dispozitiile OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata prevad:

"Art.119 -(1) Pentru neachitarea la **termenul de scadenta** de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere."

"Art.120 - (1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat urmatoare **termenului de scadenta** si până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

"(7) Nivelul majorarii de întârziere este de **0,1%** pentru fiecare zi de întârziere, si poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Incepand **cu data de 1 iulie 2010**, sunt incidente prevederile art. 119, art. 120 si art.120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, modificate prin O.U.G. nr. 39/2010:

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, **se datoreaza dupa acest termen dobânzi și penalități de întârziere.**"

(...)

(4) Dobânzile se stabilesc prin decizii întocmite în conditiile aprobate prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6)."

"Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datoreaza începând cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pâna la data stingerii acesteia inclusiv.

(...)

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Alineatul (7) al art.120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata a fost modificat O.U.G. nr. 88/2010 începând cu 01.10.2010, astfel:

"(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

"Art.120¹- (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere. In cazul diferentelor suplimentare de creante fiscale stabilite de organele de inspectie fiscala majorarile/dobanzile de intarziere si penalitatile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.

Referitor la suma de x lei reprezentand accesorii aferente TVA contestate, individualizata prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/09.04.2014 se retine ca, stabilirea in sarcina contestatarei de majorari/dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere aferente debitelor stabilite suplimentar de plata reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Intrucat in ceea ce priveste debitul de natura taxei pe valoarea adaugata si impozit pe profit in suma de x lei, contestatia a fost respinsa ca neintemeiata, iar prin contestatie nu se prezinta argumente privind modul de calcul al accesoriilor se va respinge contestatia si pentru accesoriile in suma de x lei.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.46 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, art.119, art.120, art. 120¹ si art.216 alin.(1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare,

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC x SRL impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x/09.04.2014, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. x/ 09.04.2014, prin care s-au stabilit obligatii fiscale suplimentare de plata in suma totala de **x lei** reprezentand:

- x lei - impozit pe profit;
- x lei - dobanzi/majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- x lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit;
- x lei - TVA;
- x lei - dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA;
- x lei - penalitati de intarziere aferente TVA.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.